

Svetovna vojska.

Naši na vseh bojnih frontah napredujejo. — Bitka pri Stanislavu se nadaljuje. — Obstreljevanje Dardanel. — Nemški uspehi na vzhodu in zapadu. — Anglija v škripcih. — Nevtralni se gibljejo.

Avstrijska vojna poročila.

Dunaj, 8. marca. (Uradno).

V nekaterih odsekih bojne fronte na Rusko-Poljskem bili so včeraj ljuti boji; posamezni niso bili daleč drug od drugega. Naša artiljerija streljala je dobro ter ruske oddelke prisilila, da so se morali z velikimi izgubami umakniti in nam svoje pozicije prepustiti.

V Karpatih trajajo boji za ugodne višine na večih krajih naprej, a ponočni napadi Rusov so bili povsod odbiti. Vjeli smo 8 oficirjev in 570 mož. V južni Galiciji je mir.

Namestnik generalštabnega šefa:
pl. Höfer, fml.

Dunaj, 8. marca. (Uradno).

V bojih na Rusko-Poljskem, ki še trajajo naprej, dosegli smo mnogo uspehov. Vrgli smo sovražnika iz večih prednjih oporišč iz strelskih črt ter mu prizadjali mnogo izgub.

Tudi v zapadni Galiciji je imel naš sunek enak uspeh, ko smo pri Gorlicah sovražno črto na nekaterih krajih predrl in po krvavem boju neko važno postojanko zavzeli. Vjeli smo več oficirjev in čez 500 mož.

V Karpatih so trdovratni boji. V okolici Lupkova so Rusi začeli z velikimi močmi napadati. S pritego novih moči so Rusi svoje zredčene vrste spopolnili in jih s vsemi sredstvi naprej porinili in kljub težkim izgubam trikrat do naših postojank prodrl. Vsakokrat pa je bil njihov zadnji naskok za nje od naših vrst uničujočo dbit. Na stotine mrtvih leži pred nami. Na nekem drugem odseku bojne fronte so naši, ko so ruski napad odbili, se nenadoma na sovražnika vrgli, si prisvojili močno zasedeno višino ter vnovič 10 oficirjev in 700 mož vjeli. Na neki sosednji višini bilo je vjetih 1.000 Rusov.

V južno-vzhodni Galiciji je imela sovražna kavalerija pri svojih napadih občutne izgube.

Namestnik generalštabnega šefa:
pl. Höfer, fml.

General in usmiljeni brat.

Resnična dogodba.

(3. nadaljevanje).

Rekel mu je namreč: „Najbrž bo za obed pri knežji prevzvišenosti še za kake pol ure prerano. Toda pojdite tukaj gor k dvorniku! Temu je naročeno, da mora Vas kakor tudi vsacega drugega povabljenega gosta do začetka gostovanja kratkočasiti.“

Schröder je storil, kar se mu je velelo. Dvornik, mož jako dostojnega vedenja, ga je pozdravil izvanredno prijazno, mu v novem stanu voščil obilo sreče ter ga izpraševal — toda na prav rahljočen način — o njegovih razmerah v dosedanjem življenju. Povedal je, da je včeraj prevzvišeni knez dvakrat o njem omenil in se prav pohvalno izrazil; sploh je dvornik storil vse, da bi gosta prijetno zabavljaj in mu čas kratil. Toda nanaglo, kakor bi se še-le sedaj spomnil, reče Schröderju: „Veste kaj, gospod! Malo šalo bi si lahko dovolili. Čisto dobro in pravilno se Vam ta uniforma vendar ne prilaga. Prevzvišenemu pa jako ugaaja, ako ima vojaka pred seboj, na katerem se vidi uniforma kakor bi bila nanj vlita. Tukaj v sosednji sobani leži druga, popolna uniforma in ta — glavo bi zastavil — se bode Vam veliko boljje prilagala. Poskusite enkrat! Oblecite jo!“

Odprl je pri teh besedah vrata v stransko sobano in Schröder, kateremu se je ta predlog

Dunaj, 9. marca (Uradno).

Na fronti severno Visle trajajo artiljerijski boji naprej.

Južno od Luposzna smo ruske napade brez truda odbili. S prodiranjem pri Gorlicah smo ujeli mnogo Rusov. Pridobljene postojanke smo vkljub trdemu odporu sovražnika povsodi obdržali. V karpatski fronti sovražniki svoje napade neprenehoma ponavljajo, zdaj z večimi, zdaj z manjšimi močmi, kakor jim pač krajevne razmere dopuščajo. Tako smo odbili tudi včeraj nekaj silovitih napadov Rusov, ki so prišli že do naših zasek; imeli so pri tem velike izgube. V tej bojih ujeli smo nadaljnjih 600 Rusov.

Vsled v zadnjih dneh v Karpatih nastalega slabega vremena zahtevajo operacije od naših v fronti stoječih krdel neznanske napore. V trajni dotiki s sovražnikom stoje naša krдела po dnevu in ponoči v ognju, ter so mnogokrat primorana v hudem mrazu in debelem snegu prodirati, ali pa se v svojih postojankah proti mnogo številnejšemu sovražniku braniti. Zadržanje naših vrlih krdel kakor vsacega posameznega moža, ki je pri teh bojih udeležen, je čez vse hvalevredno.

Namestnik generalštabnega šefa:
pl. Höfer, fml.

Hud mraz v Karpatih. — Brezuspješni ruski poizkusi ob Pilici.

Dunaj, 10. marca. Vojni poročevalci poročajo: V Karpatih je ponoči 15 stopinj mraza. Jugovzhodno od Dnestra so Rusi nekaj dni sem ustavili svoje napade. Severovzhodno od Črnovic so se vršili neznatni spopadi sprednjih straž.

Ob Pilici so Rusi brezuspješno poizkušali zopet osvojiti pridobitve zaveznikov.

Boji v Karpatih.

Budimpešta, 9. marca. Poročevalec lista „Magyar Hirlap“ poroča iz Ungvarja: Vče-

nekako čuden zdel, mu je sledil bolj iz radovednosti kakor iz pokorščine. Ko je zapazil na neki mizi popolno oficirsko uniformo in zraven nje še sabljo s portepejem, se je nekako zganil in odločno zatrdil, da te uniforme nikakor ne bo oblekel in da je sploh obleči ne sme. Kako dolgo da ima kot prostak služiti, je popolnič od volje knežje prevzvišenosti odvisno. Brez izrečnega knežjega povelja — čeravno mu službeni predpisi še niso znani — se ne bo predrnil s poskusom te sorte.

„No, ali niste danes kot gost h kneževi mizi povabljeni?“

„To pa.“

„In ne veste, da smejo obedovati pri tej mizi samo oficirji? Ali ne spoznate namigljaj, katerega je Vam dal knez že s samim povablilom? Drzno sprejmite moj predlog! Menim Vam dobro, temeljito sem prevdaryl kar Vam svetujem in svojo glavo zastavim za vsako oškodovanje.“

Še je trebalo prigovarjanja, pa polagoma zdelo se je Schröderju vedno verjetnejše, da je ta skrbljiv mož najbrž le nekaj (legat) Sprachrohr višjega povelja in da je ta uniforma njemu namenjena knežje darilo. Obleče jo toraj in komaj je bil s tem opravljen gotov, se je že slišal klic k obedu. Vedno še nekoliko v negotovosti odzval se je klicu z nekako bojazljivostjo. Vstopil je v obedno dvorano. Oči vseh so bile nanj namerjene, toda komaj ga je Liechtenstein zagle-

raj so Rusi pri čudovito lepem vremenu zopet napadli. Na zahodni fronti je prišel nek ruski bataljon vsled uspehov našega topništva v naše vjetništvo. V tem boju je položaj naših čet zelo ugoden, četudi sovražnik neprestano dobiva ojačenja.

Budimpešta, 9. marca. „Esti Ujsag“ poroča: Boji so se zopet pričeli. Najvažnejši dogodek je bil med prelazoma Lupkov in Užok. Naše čete so naskočile več važnih ruskih višinskih postojank in jih kljub najlutejšim ruskim protinapadom obdržale.

Nemško vojno poročilo.

Berlin 8. marca. Iz velikega glavnega stana se poroča:

Naše gibanje severno-zapadno od Grodna se vrši po načrtu. Ponočni napad Rusov na Mokarce, severno-vzhodno od Lomze smo odbili.

Tudi zapadno od Praszynysz smo ruske napade odbili.

Naši napadi južno-vzhodno od Rawe so bili uspešni. Vjeli smo 3.400 Rusov in jim odvzeli 16 strojnih pušk.

Najvišje armadno vodstvo.

Berlin, 8. marca. Veliki glavni stan.

Južno Augustowa so bili Rusi poraženi in imeli velike izgube.

Pri Lomzi trajajo boji naprej.

Zapadno od Praszynysz in vzhodno Plocka bili so ruski napadi brezuspješni.

Pri Rawi so naši dva ruska napada odbili.

Poskusi ruskega prodiranja v okolici Nove Miasto so bili brez uspeha. Vjeli smo tamkaj 1.500 Rusov.

Najvišje armadno vodstvo.

O Dardanelih.

Ni sedaj prvokrat, da so združene angleške in francoske bojne ladje pred Dardanelami.

dal, mu je že od daleč zaklical: „Dobrodošli, gospod lajtenant, dobrodošli! Uniforma se Vam izvrstno prilaga!“

Ravno tega dne poslal mu je knez tudi še prav lepo darilo v zlatu pod imenom predplače, da bi si zamogel vse tako uravnati, kakor njegovemu stanu pristojno. Po četririh mesecih imenoval ga je svojim adjutantom, po dveh letih povzdignil v stotnika in tudi major je kmalu postal. Pa je bil tudi vreden take izvanredne sreče zavolj svojih znanosti, svoje natančnosti v službi in zavolj svoje poštenosti. Celotisti, katere je Schröder v povišanju prekosil, rojeni Avstrijci so inozemcu, tujcu pripoznali, da je le po zaslugenju tako naglo stopal višje.

III.

Medtem ko je Schröder kot poročnik (lajtenant), stotnik in kot major svojo službo opravljaj, so neprenehoma knežje naklonjenosti veselil, nikoli ni pozabil svojega brata, akoravno ni dobil nikakršnega obvestila od njega samega in tudi ne od druge strani o njem. Pomisliti namreč moramo, da v tedanjih časih pošta ni bila tako urejena kakor sedaj in da so tudi časniki izhajali le v malem številu, v mali obliki in povrh tudi še redkoma.

Brat našega Schröderja sicer ni našel tako srečne poti, a vendar je bila zaradi mnogih ovinkov in klancev znamenita.

(Dalje prihodnjik.)

Tudi 14. junija 1853. leta so se ondi zbrale ter pričakovale sovražnika, ki pa takrat ni bil Turek temuč — Rus, ki je že stoletja sem imel skomino po tem ključu do orijenta. Misli je, da je ravno pravi čas, se ga polastiti. 40.000 Rusov zasedlo je Moldavo in Vlaško (današnja Rumunija), ki bi imeli na povelje to-danjega cara Nikolaja I. proti Carigradu marširati. Turčija je vsled tega poslala Rusiji svoj ultimatum, s katerim je zahtevala, da mora Rusija v teku petnajstih dni svoje čete iz zase-denih dežel umakniti. To zahtevo so Rusi od-klonili in posledica je bila, da so Turki, An-gleži in Francozi sklenili pogodbo, da bodo se skupno bojevali za obrambo Turčije. Pridružila se je jim še Sardinija, ki ni mogla trpeti, da bi Rusi v Sredozemskem morju si večjo oblast prisvojili. Največje zasluzilo za svobodo Evrope pa gre Avstriji, ker se je zaveznikom pridru-žila in Ruse primorala svoja krdela umakniti, ko so proti sklenjeni pogodbi čez Donavo pro-drli in začeli trdnjavo Silistrija oblegati. Glavna ruska moč se je nato zbrala pri Sebastopolu. Ko je ta trdnjava po dolgotrajnih in izvanredno sr-ditih bojih padla, bila je končana takozvana kimska vojska.

Anglija in Francija ste z ogromnimi žrtvi svoj namen dosegli: samostojnost Turčije bila je rešena in Dardanele naj bi bile za vse večne čase za Ruse zaprte. Dne 30. marca 1856 so podpisali v Parizu mirovno pogodbo Anglija, Francija, Avstrija, Prusija, Sardinija in seveda kot glavna nasprotnika tudi Rusija in Turčija. Vsa Evropa je toraj pripoznala nedotakljivost Dardanel kot temeljni pogoj za ohranitev ev-ropeškega miru in ravnotežja. Sedaj pa so zopet angleške in francoske bojne ladje pred Darda-nelami in sicer z namenom, pogodbo razvel-javiti v korist Rusije, katero ste preje z veliko težavo prisilile, da jo je podpisala. To je „na-robe kimska vojska,“ na glavo postavljena sve-tovna zgodovina, brezumnost, toda mogoče — ne brez metode.

Boj za Dardanele ne pomeni drugega kakor da hoče Anglija Rusijo prisiliti, da izkrvavi do zadnjega kozaka ali pa da se svojim večsto-letnim sanjam o Dardanelih odpove.

* * *

Asquith je rekel, da je podjetje v Darda-nelih v političnem kakor tudi v stratežnem oziru zelo dobro premišljeno. Ladijski mogočni topovi grme proti dardanelskim trdnjavam in imajo to politično naročilo, da se naj sliši nji-hov jeklen glas tje v Petrograd in se ondi razume, da bode Rusija dobila izročen ključ do izhoda, ako še nadalje pusti svoja ljudstva v korist Anglije izkrvaveti.

* * *

Ruski častnik „Rječ“, ki stoji z vlado v ozki dotiki pisal je nedavno glede Dardanel v uvodnem članku:

Neutralizacija Dardanel bi bila za Rusijo najmanj ugodna rešitev in zato Rusija ne bo nikdar v to privolila. List zato zahteva vojaš-kih odredb, ki bodo to možnost izključile. Ru-sija je svojim zaveznikom sicer hvaležna za pomoč francosko-angleškega brodograja, toda v odločilnem trenutku morajo biti Rusi sami zra-ven. Odločitev glede Dardanel je za Rusijo pre-važna in tako zapletena, da ne sme zamuditi nobene prilike, ki bi jo postavila pri odločitvi šele v drugo vrsto.

* * *

Istotako je pred kratkim pisal bolgarski list „Hambana“ sledeče:

Vprašanje je za Bolgarijo ravno tako važno kakor za Turčijo in za Rumunijo. Korist Bol-garije zahteva, da ostanejo Dardanele turške. Želimo uspeh turškemu orožju ob obrambi Dar-danel, ker je turški uspeh naš uspeh. Kdor med Bolgari želi, da osvoji Dardanele kaka velesila, ne misli na Bolgarijo in na njene ideale.

* * *

Dopisniku berlinske „Kreuzzeitung“ je nek bivši bolgarski minister, ki bo skoro zopet aktivno posegel v politiko in dobro pozna vlad-

ne namere, glede ruskih načrtov zaradi Darda-nel rekel sledeče: Ta načrt bo v Bulgariji zadel na najskejsi, silovit odpor. Vsak Bolgar bo dal življenje za to, da Carigrad ne bo ruski. Noben razumen in domovinsko čuteč Bolgar ne more dvomiti, da homo takoj stopili na stran Turčije, če bi hotela Rusija vzeti Carigrad.

Bojne moči zaveznikov pred Dardanelami.

„Wiener Allgem. Tagblatt“ poroča: „Times“ poročajo: Združeno brodograje pred Dardanelami ima sedaj na razpolago 38 angleških bojnih la-dij z 212 305 cm. topovi in 21 francoskih boj-nih ladij z 106 38 cm topovi. Prišteti je treba še osem 38 cm topov popolnoma novega an-gleškega naddreadnoughta „Queen Elizabeth“. Stevilo čet, ki so pripravljene, da se izkrcajo, je naraslo na 40.000 mož. Pride še 6000 mož francoske mornariške pehote, katero so 28. fe-bruarja vkrcali za Dardanele.

„Grazer Volksblatt“ piše: Neapeljski dopi-snik „Corriere dela Sera“ poroča: Moštvo fran-coskega parnika „Patrie“, ki se je pripeljalo v Neapelj, pripoveduje, da se je odpeljala v torek iz Marseilla izkrcevalna armada v Dardanele. 20.000 mož z vojnim materialom se je vkrcalo na 11 velikih parnikov. Transport spremljajo 4 angleške in 3 francoske oklopnice in veliko tor-pedovk. Spremljajo ga najbrže tudi podmorski čolni. Baje je v Toulonu pripravljenih še 20.000 mož, da se odpeljejo v Dardanele.

3000 strelav na dan.

Berlinska „National-Zeitung“ poroča, da oddajo angleško-francoske ladje vsak dan na dardanelse utrdb okrog 3000 strelav, od ka-terih pa navadno le 15 zadene. Turki pa oddajo navadno na sovražne ladje le po 100 strelav na dan. Ob enem so Turki zadnji čas pritegnili na oba dardanelska bregova zelo mnogo vojaških čet, med temi tudi mnogo težke artiljerije.

V Kavkazu Rusom slaba prede.

V kavkaški fronti se Rusi in Turki nepre-nahoma napadajo, a prvi se morajo povsod umi-kati. Pri Vessile južno Korne sta dva ruska kavaljerjska polka, močna 15000 mož, Turke na-padla in akoravno sta imela seboj dve strojni puški, bila premagana in sta v divjem begu se umaknila v severni smeri. Na bojišču pustili so Rusi 200 ranjencev in eno strojno puško, vrhu-tega so jim Turki uničili dva topova.

Bombardiranje Smyrne.

Pred petimi dnevi bombardirali ste dve so-vražni oklopnici obrežne forte pri Smyrni

Dardanele.

Vdružič že obstre-ljujejo v tej vojski an-gleško-francoske bojne ladje Dardanele. Sedaj je kakih 59 ve-likih bojnih ladij in mnogo manjših križark in torpedovk tamkaj zbranih, ki bruhajo svoj ogenj na turške trdnjave, zabranjajoče vhod v Dardanele. Po-samezni fortii so hudo trpeli, pa tudi tri oklopnice zaveznikov bile so močno poško-dovane. Nadaljno pro-diranje bode najbrž onemogočeno — vsaj za sedaj — vsled obilice ondi položenih min ter notranjih fortov. Napada s strani suhe zemlje se Turki ne boje, ker imajo ondi zbrano močno armado. Zaveznika bi morala imeti najmanj kakih 250.000 mož, ako bi hotela Turke na suhem napasti teh pa njima manjka.

toda brez uspeha. Gromelo je tri ure brez pre-sledka. Naslednjega dne se je pridružila angleš-kim še ena francoska oklopnica, spremljana od peterih iskačev min. Bombardiranje je zopet trajalo poldrugo uro. Sedem turških strelav za-delo je veliko sovražno oklopnico, ki je pričela boj Eden iskač min se je potopil. Ob obojih dneh izgubili so Turki skupno samo četrto mrtvih in sedmero ranjencev.

Ruske rezerve.

V listu „Messaggero“ izjavlja neki ruski diplomat (veleposlanik Krupenski), ki hoče oči-vidno ublažiti velik vtis zadnjih ruskih porazov v Italiji, da bodo Rusi navzlic vsem težočam svoje sovražnike „vpehali in obrabili“. Rusija, da ima sedaj 4 milijone vojakov na bojišču, na-daljših 800.000 mož s 5000 častniki je pri-pravljenih na odhod v fronto. Lahke artiljerije je dovolj, težko dobavlja Japonska. Orožarne iz-gotavljajo dnevno 20 milijonov patron in 5000 pušk. V razgovoru „svetuje“ omenjeni diplomat Italiji, da naj se vendar ne zadovolji z drobtin-cami, ki jih ponuja Nemčija.

Učinek 42-centimefrskih krogel v Przasznyszu.

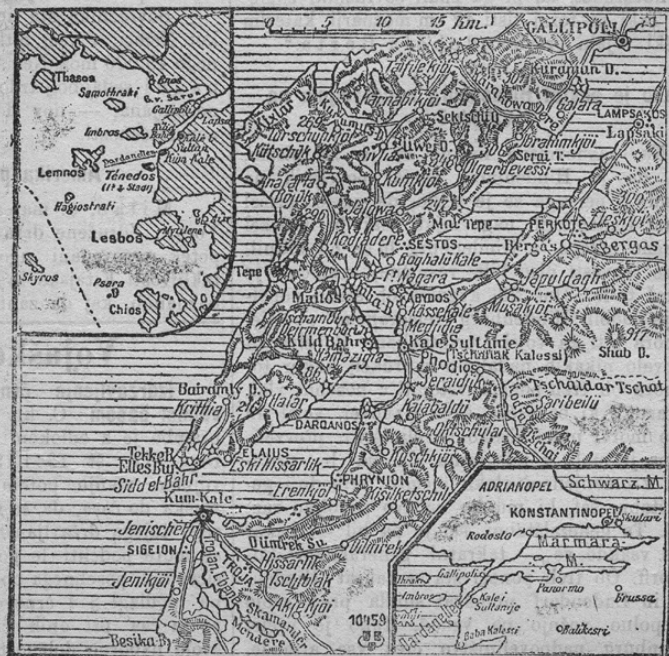
Petrogradska poročila o bojih pri Przasznyszu govore o strašnem učinku 42-centimetrskih kro-gel. Vsaka krogla je imela strašen učinek. Kjer je krogla zadela v zemljo, je napravila 6 m ši-roke in 2 m globoke luknje.

Slava našega III. kora.

Moštvo našega III. kora se proti Rusom, kateri so navadno vsepovsod in vedno v veliki premoči, trajno tako junaški bori, da si je prisvojil v naši armadi častno mesto z imenom „železni kor.“ Ne moremo si predstavljati veli-kosti knjige, v kateri bi bili popisani vsi ju-naški čini moštva in oficirjev tega kora in če bi se tudi z najmanjšimi črkami v njej zabele-žili.

Najmlajši pešpolk tega kora je spodnješta-jerski infanterijski regiment štev. 87, ki je pri-šel v sedanji velikanski vojski prvokrat v ogenj. Eden bataljon tega polka je sicer v letih 1897 in 1898 že sodeloval pri zasedbi Krete in drugi je bil po bukreškem miru detaširan v Skader, toda v boj nobeden ni prišel.

Krvavi krst prejel je 87. polk v Galiciji. Pri Lembergju in Grodeku so se vojskovali spod-nještajerski fantje in močje tako junaško, da so se celo oficirji čudili njihovi navdušenosti in hrabrosti in tudi sovražniki strmeli nad svojim nasprotnikom, ki se ni umaknil, čeravno se je



moral boriti posamezni mož proti šesterim borilcem.

Najslavnejši dan pa je bil za III. kor dan bitke pri Przemyślan. Tri ruski kori stali so tukaj štajerskem nasproti, ki so kot jeklena stena odbijali strašen sovražnikov naval. Sledile so bitke pri Novem-Miastu, pri Radymnu, kjer so se zopet morali boriti z mnogo številnejšim sovražnikom. Zopet je III. kor sijajno dokazal upravičenost do imena: železni kor. Kdo bi hotel vse hrabre čine našega kora na karpatskih in galiških bojiščih naštet, bi moral popisati sploh vse bitke v teh krajih. Lipna, Czerne, Kastelik vrh so najnovejša imena slavnih dni železnega III. kora.

O 42 centimeterskih možnarjih.

O teh velikanskih možnarjih, s kojimi so Nemci premagali že marsikako takozvano nepremagljivo trdnjavo in s temi svojimi uspehi presenetili ves svet, piše z dovoljenjem nemškega armadnega vodstva nek profesor sledeče:

Ta velikan tehta sam ob sebi 1.275, postavja na 750 meterskih stotov. Razložiti se da v 172 posameznih delov in za njih skupno prevoznjo je treba 12 železniških vozov. Dolžina cevi znaša 5 metrov. Krogla tehta 400 kilogramov, dolga je 1268 milimetrov in da je debela 42 cm, pove že ime. En sam strel tega orjaka stane 11.000 mark ali 12.760 kron. Da se možnar naravna na cilj, treba je k temu 6 ur; toda potem pa tudi natančno zadene, kajti k največjemu zgreša krogla le za pol metra. Moštva potrebuje 200 mož, ki imajo takrat, ko se ima sprožiti, vsi varstvene kape na očeh, na nšesih, na ustih in nosu in se morajo v daljavi 500 metrov od možnarja po dolgem na zemljo vleči kadar se ima možnar sprožiti. Kako strašanski da je pok, povzamemo lahko iz tega, da se vsled silovitega pretresa zraka v okrožju 4 kilometrov vse šipe na oknih zdrobe.

Na Lüttich so Nemci streljali iz teh možnarjev iz daljave 22-8 kilometrov ter usmrtili s prvim strelom 1.700, z drugim pa 2.300 nasprotnikov. Trdnjavi Maubege in Namur ste vsaka dobili le po dva strela, a učinek je bil tako grozovit, da ste se obe brez pomisleka takoj udali. Dostavno gre še opomniti, da določijo popred s pomočjo strelcev iz nekoliko manjših topov daljavo do cilja, predno uredijo tega velikan k oddaji strela. Gre torej nekako polagoma, a s čudovito natančnostjo in z velikanskim uspehom.

Na bojišču je vsak tak velikan podminiran in pridelen inženir ima povelje, ga s pomočjo napeljane žice (Draht) v zrak razstreliti, ako bi bila nevarnost, da bi ga znali sovražniki zapleniti. Taki so toraj tisti 42 cm možnarji, katerim nemški vojaki pravijo „debela Berta.“

Kako je postal Hindenburg nadpoveljnik na vzhodu?

Na raznovrstne načine se je že pisalo, kako da je Hindenburg postal poveljnik na vzhodu. S prvega se je reklo, da ga je prišel general Ludendorff nagovarjati, naj bi prevzel to važno nalogo, a Hindenburg bi se bil branil. A vse te vesti niso bile resnične, resnična je namreč ta-le. Dne 23. avgusta ob štirih popoldne je dobil Hindenburg telegrafsko povelje, da mora biti za vojsko pripravljen. Povelje ni vsebovalo nikakih nadaljnjih instrukcij kakor to, da mora ob treh ponoči vstopiti v posebni vlak (Extrazug), ki bo tačas skoz Hanover vozil in da bo moral neko visoko poveljništvo prevzeti. Pač pa je stalo v telegramu, da ga bo pričakoval v omenjenem vlaku njegov prihodnji generalštabni šef, ki mu bo zadevo polno razjasnil. Ta generalštabni šef je pa bil — kakor danes vsakdo ve — takratni generalmajor Ludendorff. Ob treh ponoči sta se takrat Hindenburg in Ludendorff prvokrat snidla pred svojo usodopolno vožnjo na vzhod. Tako je prejel Hindenburg nadpoveljništvo črez vse armade, ki se imajo na vzhodu Nemčije proti miljonskim armadam Rusije bojevati.

Kam bo krenila Grška?

Venizelos demisjioniral. V tretotku, ko je angleško-francosko brodovje začelo obstreljevati Dardanele, da si odpre pot v Carigrad, je stopilo pred Grško veliko in težko vprašanje: Kam se naj obrne, ali na stran trozveze, ali na stran tripelentente ali pa naj ostane nevtralna. V interesu Grške je vsekako, da Carigrad ne postane last Rusije in da bi postal nevtralnno mesto. Dne 5. t. m. je bil v Atenah kronske svet, na katerem se je razpravljalo o tem vprašanju. Izdani komunikati ne pove ničesar kako se je kronske svet odločil, pač pa se uradno poroča, da je odstopil ministrijski predsednik Venizelos in sicer zaradi tega, ker se kralj ne strinja več z njegovo politiko. Kako stališče je Venizelos zastopal glede Dardanel ni znano. V uradni brzojavki vzbuja pasus o ovacijah, ki jih je prirejela množica Venizelosu posebno pozornost.

Bolgarija sumniči Grčijo.

Zapletljajina Balkanu postajajo vedno resnejši. Tako se n. pr. javi iz Sofije: K. B. Sofija, dne 9. marca. Vpoštevaljoča negotovo in nezanesljivo zadržanje Grške je bolgarska vlada mobilizacijo razširila. Pri Trnovem je zbranih že 100.000 mož, kakor se pravi. Istotako stoje na srbski meji že mnoga bolgarska krdela. Tuka vlada splošno mnenje, da bode zaprsketal na Balkanu vnovič strašen ogenj, ako ga bode Grčija podpihnila.

Velika zimska bitka v Champagni.

Kakor se poroča, trajali so zadnje dni srđiti boji v Champagni naprej. Sklepa se, da je teh ljutih bojov konec, kajti napadi Francozov in Angležev so precej ponehali. Zaveznika sta namreč računila, da se bode njima posrečilo nemške bojne vrste tukaj predreti, ker so Nemci mnogo vojaštva ondi odtegnili in ga poslali proti Rusom v Mazuriji; nameravali so stem nekako ravnotežje ustvariti ter uspeh zmage nad Rusi kolikor mogoče paralizirati.

Od 16. februarja sem je trajala toraj tamkaj noč in dan strašna bitka. Sovražnika (Anglež in Francoz) imela sta ondi celih šest armadnih korov, strašansko množino artiljerije a topovi iz domačih kakor tudi iz amerikanških tovarn, ki so večkrat samo v 24 urah oddali po 100.000 strelcev proti Nemcem, kateri so imeli samo dve diviziji obrenskih krdel, razvrščeni v osem kilometrov široki bojni črti. Kljub temu silovitemu navalu so Nemci sovražnika odbili in celo več kot 2450 neranjenih nasprotnikov vjeli, med temi 35 oficirjev.

Sovražnika sta imela trikrat večje izgube kot Nemci, v vsej bitki sta namreč izgubila več nego 45.000 mož. Nemška fronta stoji v Champagni sedaj bolj trdo kot poprej, nepremagana, neomajana, — nov dokaz nemške hrabrosti in neustrašenosti.

Amerika proti Japonski.

Milano, 8. marca. Listi poročajo iz New-Yorka: Združene države so izročile v Tokiu v petek napovedani ugovor proti omejitvi nedotakljivosti Kitajske in zahtevajo, naj jim uradno naznanijo, kaj da zahteva Japonska.

Vojaške zadeve.

Izdržavljenju črnovojnih zavezancev med vojnim časom. C. kr. ministerstvo za deželno brambo je z odlokom z dne 23. januarja 1915, Dep. XIV, št. 1344/1914, naznanilo, da je v vojnem stanju potem, ko se je sklicala črna vojska do časa, da se razpusti, potrebno za do-sego tujega državljanstva posebno dovoljenje, ki se more podeliti le po Najvišjem odobrenju in sicer radi posebnega obveznega razmerja, ki stopi na podlagi § 4 črnovojne zakona in veljavo za ta čas pri onih črnovojnih zavezancih, ki svoje naborne dolžnosti še niso izpolnili in že torej spadajo pod določbo § 62 voj. zak. kakor tudi pri vseh drugih črnovojnih zavezancih.

To dovoljenje je potrebno za vse črnovojne zavezanke, katere zadene ta sklic črne voje brez razločka, ali so služili ali ne, ali so bili že pritegnjeni k službovanju ali ne, in velja to zlasti tudi v razmerju napram Ogrski.

Vsi spisi torej, ki se nanašajo na izdržavljenju črnovojnih zavezancev, se morajo torej od sedaj naprej službenim potom predložiti c. kr. ministerstvu za deželno brambo.

Vojaški dopusti (Urlaubsbewilligungen) zaradi spomladne setve. Dopusti iz oddelkov, kistoje za fronto. — Odpošiljatev delavskih oddelkov. Da bi se zamogla spomladnja setev erno in popolniti opraviti, je vojaška uprava oziraje se na veliko važnost tega vprašanja iz gospodarskega kakor tudi vojaškega stališča ukrenila, da se smejo moštva, ki pripada kmečkemu stanu in stoji sedaj zadi za bojiščem, kakor so to nadomestni oddelki, okrevajoči in v drugih zavodih se nahajajoči, dovoliti kratki dopusti, v kolikor to pripuščajajo naprave za nadomestila armade na bojišču in vsakojaki drugi vojaški interesi.

Dopusti se odmerijo tako, da se zamorejo najnujnejša poljedelska opravila s pomočjo dopustnikov izvršiti in da se bojo dopustniki kolikor mogoče premenjavali med časom setve. Najdaljši dopust se zamore dobiti za 14 dni. Prosimi sme zanj pri svojem pristojnem poveljništvu ustmeno tisti sam, ki ga želi doseči, ali njegovi svojci pri pristojni politični okrajni oblasti. Dopust se podeli od poveljnika dotičnega oddelka (Abteilungskommandant). V prvi vrsti se bode iziralo pri dovolitvi dopustov na samostojne kmetovalce in sicer po stopnji potrebe, potem na sorodnike, ki so že preje domačim v kmetovalstvu pomagali, in slednjič poljedelske delavce sploh.

Čas, za katerega se dopust dovoli, se ravna po času setve v dotičnem kraju in tudi še po drugih krajevni razmerah. Dopustnikom se izda dopusten list (Urlaubschein), na katerem je zapisano, da ima njegov lastnik pravico do proste vožnje po železnici (freie Fahrt) na dom in spet nazaj v svojo vojaško bivališče. Za čas dopusta stoje pod nadzorstvom občine in politične okrajne oblasti in morajo vsa potrebna poljedelska opravila vestno in redno izvrševati.

Svoje navadno plačo dobivajo dopustniki tudi za čas dopusta, istotako tudi njih svojci odmerjene podpore. Posamezne občine kakor tudi posestniki poljskih zemljišč zamorejo dobiti v pomoč tudi cel oddelk 20 mož, ako se potom politične oblasti za nje prosi in je še dovolj sposobnega moštva na razpolago. Za stanovanje in prehranitev došlega moštva mora skrbeti dotična občina, oziroma posestnik, pri katerem delajo.

V posebno ozira vrednih in utemeljenih slučajih podelili se bojo na prošnjo, ki se ima pri politični okrajni oblasti vložiti, časovno omejeni dopusti (zeitlich beschränkte Entheungen) za samostojne kmetovalce in posamezne poljedelske uradnike. Konečno se mora še pripomniti, da se na prošnje, vložene naravnost domobranskemu ministerstvu, ne bode oziralo.

Sklicanje 37 do 42 letnih črnovojnikov. Pozivni razglas: Na postavi Najvišje zaukaznega sklica skupne c. kr. in kr. ogr. črne vojske, se pozovejo na črnovojno službovanje z orožjem:

V letih 1873 do vštveši 1877 rojeni črnovojni zavezanci, ki so bili na naboru ali na popreskušnji spoznani za „nesposobne za orožje“, ali so bili do 31. dne julija 1914 l. po vnovičnem zdrazvstvenem pregledu odpuščeni iz skupne vojske, vojne mornarice, deželne hrambe ali orožništva, ter tisti, katerim ni bilo več treba priti na nabor zaradi časa, v katerem so pridobili avstrijsko ali ogrske državljanstvo ali bosansko-hercegovinsko deželanstvo; vsi ti, ako se sedaj pri naboru spoznajo, da so sposobni za črnovojno službo z orožjem.

K naboru niso dolžni priti:

a) Tisti, ki opravljajo že sedaj — tudi brez orožja — in sicer vsaj od 1. dne februarja 1915